

THEOPHRASTI

Characteres Ethici.

PROOEMIUM.

*Quid de moribus
addita sunt
per eundem
includuntur*

SAEPE equidem jam ante, quum
hac de re attentius cogitare coe-
vissem, miratus sum, sed nec mirari
portasse desinam, quid causae sit, cur
quum Graecia omnis eidem coelo
subjecta sit; quum etiam Graeci om-
nes eodem modo instituantur; non
omnes tamen iisdem moribus utamur.
Ego siquidem, mi Polycles, quum a
multo tempore hominum naturas es-
sem contemplatus (quippe qui annos
nonaginta novem jam vixerim: et
cum multis, atque omnis generis na-
turaeque hominibus sim versatus)
quum, inquam, diligentia magna et
probos simul et improbos homines
confiderassem, atque inter se compa-
rassem, faciendum duxi, ut quae sit
vitae degendae utrorumque ratio, hoc

A

scripto

scripto complecterer. Exponam autem tibi generatim, cum omnes morum species quibus illi sunt praediti, tum quis sit illorum vitae quotidianae modus. Liberos enim nostros, mi Polycles, fore meliores existimo, si monumenta ipsis hujuscemodi reliquerimus, quae sibi pro exemplo proponentes, optime moratos quosque sint electuri, quibuscum versentur et confuescant, ut in viros tandem nihilo illis deteriores evadant. Sed jam ad rem ipsam me accingam. Tuum erit, ad ea quae dicam, animum advertere, et an recte dicam pernoscere. Igitur, missis praefationibus, et iis quae multa poterant de re afferri, initium dicendi faciam ab illis qui cavillationem amplexi sunt, vitiumque ipsum primo definiam: deinde cavillatorem hominem describam qualis sit, et qui ejus mores. Postea vero alias quoque animi affectiones generatim, ut ante diximus, explicare conabimur.

I. DE CAVILLATIONE.

CAvillatio igitur, si quis rudi definitione complecti velit, est cum factorum tum dictorum in deterius fictio. Homo autem cavillator talis est, qui ad inimicos suos adeat, quasi alloqui eos velit, non amplius odisse: quique illos quibus clamstruit insidias, praesentes laudet, et, si victi fuerint, eorum vicem doleat. Si quis ipsi maledicat, ei ignoscit, jactaque in se convitia negligit; cum iis etiam, qui quod injuriam ab ipso passi sint, quiritant, blande benigneque loquitur. Eos, qui ipsum confestim conventum velint, jubebit redire iterum. Quicquid agit, clam id habet, et se adhuc deliberare dicit. Idem se modo advenisse fingit: aut sub vesperam venisse, et e via languere. Pecuniam mutuo rogantibus, aut erantum ab ipso exigentibus; Nihil vendo, inquit: e contrario quum

*se dit toujours
qu'il est en
l'air indecis*

nihil vendit, tum vendere se affirmabit. Quum quid audiverit, videri volet animum non advertisse. Quum quid viderit, negabit vidisse. Pactus aliquid, negabit se meminisse. De aliis dicit se cogitaturum, alia nescire, mirari alia: de quibusdam se quoque jam ante similiter cogitasse. Denique frequens omnino in ejus ore hujusmodi est oratio, Non credo: Non puto: Obstupeisco. Sese etiam alium fuisse dicet. Item, Atqui non haec erat ipsius apud me oratio. Res mihi videtur mira, et fidem omnem superare: Quaere alium cui ista narres: Tibine credam, an illius damnem fidem, nescio. At tu cave sis vocibus istiusmodi et involucris simulationum et recantatis dictis credas: quare deterior nulla queat reperiri. Enimvero mores hujusmodi hominum, non simplicium sed insidiosorum, magis quam vyperas fugere debemus.

2. DE ADULATIONE.

Adulationem vero putet aliquis esse turpem vitae quotidianae consuetudinem, sed quae adulatori conducatur. Adulator autem is est, qui, si cum aliquo ambulet, ei dicat, Viden' ut omnes in te oculos converunt? Fit hoc nemini ex omnibus civibus praeterquam tibi. Heri in porticu magnum bonae existimationis tuae fructum capiebas. Nam quum homines ibi plus quam triginta federent, sermoque incidisset, Ecquis civium esset optimus? et orfos ab ipso, et in ejusdem nomen simul omnes recidisse. Haec ille loquitur, aliaque his similia. Idem ex illius vestimentis cui assentatur, floccos solet eximere. Quod si qua vel palea vel festuca a vento acta illius capillamento adhaeserit, tollit adulator; et simul renidens, En, inquit, quia bi-duo hoc ego te non vidi, ut canitie barba tibi est referta; atqui tu sane, qui id aetatis homo sis, habes, ut si quis

quis alius, capillos nigros. Jam si aliquid dicat Ille, hic vero adulator silentium omnibus imperare, in os laudare, dicenti voce gestuque applaudere, et ubi finem dicendi fecerit, Dictum bene! acclamare. Quod si quem Ille sale aliquo perstrinxerit, eundem iste acerbe irridebit, vestemque in os sibi indet, quasi risum tenere non queat. In via si qui fiant obvii, sistere gradum jubet, donec Ille transierit. Mala etiam et pyra a se emptam domum liberis illius afferre, et spectante ipso dare moris habet: atque adeo ipsos osculatus, Probi patris pullitiem! ait, exclamans. Crepidas eminenti si comes affuerit, pedem dicet ipso calceo esse concinniorem. Adeunte illo ad amicorum aliquem, cursu praeire assentator, et huic quidem, Venit Ille, inquit, ad te: statimque reversus, Ego, ait, de tuo adventu praemonui. Sane etiam quaecunque ad muliebre forum pertinent, didicit iste omnia sedulo et diligenter ministrare: necnon ex omnibus

nibus convivis vinum primus laudare: et Illi assidue assistens, dicere, Ut tu molliter comedis? et de iis quae mensae sunt apposita, aliquid attollens, Hoc vero, ait, quam bonum est! Quaerere etiam amat, nunquid Ille frigeat: nunquid tegi adhuc et amplius amiciri velit: et quidem haec dicens, ad aurem hominis se inclinat, eique aliquid insusurrat: in eundem etiam, dum alios alloquitur, oculos defixos habet. Pulvinos in theatro puero ademptos, ipse substernit. Domum ait bene et ingeniose fuisse dimensam et aedificatam: agrum diligenter consitum: imaginem esse persimilem. In summa, assentatorem semper videas, et facere omnia, et dicere quae audientibus putat fore grata.

3. DE GARRULITATE.

Garrulitas est longorum et inconsideratorum sermonum effusio. Garrulus autem ejusmodi est, qui

qui vel apud ignotum juxtim ei affi-
dens, uxoris suae laudes praedicare
instituat: deinde, quod praecedenti
nocte somnia verit, id narret: tum quae-
cunque in coena sibi fuerint appo-
sita, omnia sigillatim recenseat. Mox
vero, ubi incaluerit, homines hujus
saeculi dicet esse antiquis deteriores:
frumenta in foro vili vaenisse pretio:
peregrinos esse in urbe quam pluri-
mos: mare statim a Dionysiis patere
navibus: et, si Jupiter pluerit, eorum
quae terra conduntur, meliorem fo-
re proventum, seque agrum suum in
sequentem annum esse culturum: ait
etiam vivendi rationes esse perdiffici-
les: et, quum Mysteria agitantur,
Damippum facem omnium maxi-
mam statuisse. Quaerit etiam, quot
sunt Odei columnae: et, Heri, ait,
vomui: et, Quotus hic est mensis di-
es? Quod si quis patientem se prae-
beat, nunquam ille ab eo discedat.
Narrabit Mysteria mense Boëdromi-
one, Apaturia Pyanepsione, Poside-
one vero quae ruri agitantur Diony-
sia,

sua, solita celebrari. Id genus homines demissis manibus, grandique gradu, fugiat oportet, quisquis febre carere volet. Difficile enim est cum iis durare, qui neque otii neque negotii tempora distinguere norunt.

4. DE RUSTICITATE.

Rusticitas vero honestatis et decori ignoratio videri queat. At rusticus is est, qui hausto pharmaco in concionem nihilominus prodeat: quique unguentum non suavius fragrare thymo dicat: calceos gestat pede grandiores: voce etiam alta loqui suevit. Amicis necessariisque suis parum fidens, de rebus maximis ad famulos refert: quaecunque in concione audivit, omnia mercenariis suis, qui ruri apud ipsum opus faciunt, enuntiat. Saepe etiam veste ita supra genu subducta sedet, ut denudatae corporis partes conspici queant. In via aliorum quidem nihil admiratur, neque ulla re percellitur: sed si

B

bovem,

*n' est autre
chose qu' une
ignorance grossi-
ère des bien-
séances*

bovem, asinum, aut hircum viderit, ibi homo gradum sistere, et contemplari. Quumque aliquid e promptuaria cella depromit, decerptum inde frustum vorat: et vinum meracius potat: diligenter interim, ne hoc ancilla panifica resciscat, cavens. Deinde vero cum illa molere, et quae sunt ad victum necessaria, tum sibi, tum universae familiae parare solet. Inter prandendum jumentis pabulum objicit: et si quis fores pulset, ipse auscultat. Vocato etiam cane, et ejus rostro manu prehensio, Hic, inquit, et agrum, et domum, [quique in ea sunt omnes] custodit. Argentum quod ab aliquo acceperit, quasi tenue aut nimis asperum solet rejicere, et ut alio id sibi mutetur, postulare. Aratrum si cui forte utendum dederit, aut cophinum, aut falcem, aut faccum, nocte intempesta illa *repetet*, si per insomnium fuerit eorum recordatus. In urbem cum venit, obvium quemque interrogans, Quanti, ait, pelles et falsamenta vaenibant? et,

*On les mps de
Theophraste
on n'avoit
pas encore
des moulins
communs, mais
on faisoit
broyer or mou
de drer le
blé dans ch
maison par
un esclave
au moyen d'un
petit pilon ou
d'une espèce
de moulin
à bras. Les moulins
à eau n'ont
été inventés
que du temps
d'Auguste*

et, Nunquid hodie ludi novam lunam adducunt? Dicit etiam, se, simul ac descenderit, tondere velle. I-
dem cantare in balneo, et clavis calceos suffigere, et, quia eadem via e-
rat, ab Archia falsamenta accipere, ^{et se trouvant tout portés devant la boutique d'Archias} ac portare ipse, moris habet. ^{achètent eux memes des grandes salées, et les rapportent a la main en pleine rue.}

5. DE BLANDITIA.

Blanditia, si quis eam definire velit, est congressio parum honestas voluptatis illecebras habens. Blandus vero is est, qui e longinquiore spatio aliquem salutare, et virum appellare praestantissimum, fortunamque ejus admirari soleat, et utraque manu prehensens, non dimittat: sed aliquantisper comitatus, quaerens quando sit illum visurus, vix tandem domum revertatur, ejus interim laudes praedicans. Idem captus arbitri, non ei tantum cui adest, sed aduersae etiam parti, ut communis utriusque amicus habeatur, gratificari studebit. Peregrinos justiora quam ^{est representatio} **B** ^{par un arbitre commun, se comptant tant au nombre des premiers, se conduit, comme si c'estoit l'arbitre commun -} ^{cf. 20. i. vultus vespae} ^{une manière d'aborder, a manner of address.} ^{l'admire sur les moindres choses - "après avoir vu de pres un verbum est abgeat animi et plane servile, d'après ce d'gr videri si son Odepele par 4 laus (observantia pro regni honorum vide. Valer. Flacc. verbum est sera. Decorum vel demoniorum proprium) ardet chaque partie} ^{civels}

civeis loqui dicet. Ad coenam invitatus, convivii dominum, ut liberos suos vocet, rogabit: atque illis ingredientibus, negabit ficum ficui tam esse similem, quam illi sint patri: deinde eos ad se vocabit: osculatusque, sibi assidere jubebit: et cum aliis jocans, En utrem, inquiet, En securim: alios in sinum recumbere dormientes, quamvis onere gravetur, finet.

Comam saepius solet tondere; dentes nitidos habere; vestes, quae usui adhuc esse possint, mutare; unguento uti. Ac fori quidem in eam maxime partem ventitat, ubi sunt argentariorum mensae: gymnasia vero illa frequentat, in quibus se ephebi exercent: in theatro autem et spectaculis juxta ipsos praetores sedet. Idem in foro sibi quidem nihil, sed amicis, qui Byzantii sunt, mittenda munera emittat; necnon Laconicas canes, quas Cyzicum; et mel Hymettium, quod Rhodum mittat: atque haec se facere suis civibus narrat.

Praeterea solet idem simiam domi accipere, utroque loco et de comâ et barbâ accipi potest. Les gymnases étoient de vastes bâtimens, où les jeunes gens s'exercent. La première cour étoit entourée de portiques garnis de sièges où les philosophes, les rhéteurs et les sophistes rassembloient leurs disciples. Tous les gens ne cessoient de fréquenter ces établissemens dont les plus importants étoient à Akademyia, to kurodopreç.

lere, fatyrum emere, et columbas Si-
culas, necnon dorcadios talos, et
Thyriacas ampullas ex illis quae for-
ma sunt rotunda: item baculos sive
scipiones ex obliquis Lacedaemone
advectos, necnon aulaeum cui sint
Persae intexti. Habet etiam idem
parvulum atrium pulvere palaestri-
co reisperfum, et sphaeristerium: at-
que has aedium suarum partes solet
ille obvio cuique, vel e philosopho-
rum grege, vel sophistarum, vel eo-
rum qui se armis, aut musico cantu
exercent, commodare, ut ibi artis
suae periculum faciant: quod qui-
dem dum illi faciunt, ipse de aliquo
e spectatoribus alii dicet, Eccum ti-
bi cuius est haec palaestra.

6. DE VAECORDIA SIVE PERDITA AUDACIA.

Vaecordia est, per quam aliquis
et facere quidvis et loqui con-
tra honestatem sustinet. Homo au-
tem is est, qui jusjurandum facile
suscipiat: qui male audire ac convi-
tiis proscindi, susque deque habeat.
Moribus

drogées, un homme qui se tient toujours sur le marché, et qui cherche à gagner de l'argent soit par des fausses témoignages dans les tribunaux soit en achetant des denrées, pour les vendre en détail plus cher. Les marchands étoient ordinairement chers, les anciens.
 Moribus est veteratoris callidi impro-
 bique, et hominis spurci, ac quidvis
 audentis. Atque adeo non pudebit
 eum saltare cordacem etiam sobri-
 um, et in comico choro personatum:
 et quum praestigiae spectantur, ad
 quemque spectantium adire, et sti-
 pem aeream exigere: ac si quis tessera-
 ram afferens, gratis spectare postu-
 let, cum eo rixabitur. Cauponiam
 quoque exercere, leno ac portitor
 coactorque esse solet: ac qui a nullo
 turpi artificio se abstineat; praeco e-
 rit; coquus erit; aleator erit; matri-
 suae alimenta denegabit; furti etiam
 convictus obtorto collo rapietur, at-
 que in carcere diutius quam in suis
 aedibus habitabit. Est etiam iste ex
 iis qui turbam circa se sistunt, et ob-
 vios ad se vocant, quibuscum voce
 magna et prae fracta loquuntur, iis-
 que maledicta ingerunt: atqui illi in-
 terea partim accedunt, partim disce-
 dunt, priusquam quid sibi ille velit
 audierint; dum ille aliis principium,
 aliis vix syllabam, aliis partem ali-
 quam
pour les voir, pendant que les autres contents de les avoir vus, se dégagent et poursuivent leur chemin sans vouloir les écouter, mais ces effrontés continuent de parler.

quam de re tota refert, non aliter
 quam in celebri hominum conventu
 profligatum ac perditum ingenium
 suum spectari postulans. Litibus e-
 tiam, partim quae ipsi intenduntur,
 partim quas ipse aliis intendit, solet
 esse implicatus: atque in aliis absen-
 tiam suam jurejurando interposito
 excusare: ad alias judicio se sistere,
 in sinu quidem scrinium, prae mani-
 bus vero forensium libellorum fasci-
 culum habens. Quin etiam, quae
 ejus est insignita impudentia, ducem
 se rabulis forensibus praebet: ac mox
 illis pecunia foenori data, pro usura
 drachmae cujusque ternos semiobo-
 los in dies exigit: saepe etiam popi-
 nas et macella, ubi pisces ac falsamen-
 ta vaeneunt, pererrat: necnon quos
 e nundinatione sua nummos conficit,
 solet eos in buccam condere. Sunt
 sane istiusmodi homines admodum
 difficiles: quorum quidem os ad con-
 vitandum facile solvitur, atque id
 voce ita contenta, ut eorum clamo-
 ribus et forum et omnes tabernae
 personant. *περὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν πρὸς τὸν λαόν τινα ἐκείνους ἐκείνους*
εὐχόμενοι, Μόλιστα καὶ ἀντολήναι

*ils disent a
 celui-ci il
 commence
 d'un fait,
 quelque mot a
 un autre
 theophraste parl
 de l'impudence
 qu'il y a a
 continuer une
 harangue dans
 les rues, qu'on
 que personne
 ne passe atten-
 tion, et que
 chaque citoyen
 s'adresse a
 un public diffi-
 cent. a drachme
 et about trois
 pence. 3 half
 pence rather more
 than two pence*

*εὐχόμενοι περὶ
 venditorum inde
 per prodigantem
 colligere in unum
 et condere
 Nota haec est
 hominibus rurs
 ut quidam comue
 buculo (vide Mon
 gloz) Asiani
 et quidam
 Ecclesiaz etc*

D E

on pourroit intituler le caractère de la loquacité
il se distingue du caractère 3 par un ^{vair} babil
moins insupportable, mais plus importun.

7. DE LOQUACITATE.

Loquacitas autem, si quis eam de-
finire velit, sermonis intempe-
rantia esse videatur. Loquax vero
is est, qui soleat ei quicum verba fa-
cit, dicere, quicquid ille narrare in-
ceperit, nihil dicis: se rem omnem
probe tenere: illum, si operam sibi
dare velit, intellecturum. Deinde re-
spondentem interpellans, Tu, ait, ne
obliviscaris eorum quae dicturus e-
ras: et, Factum bene quod in me-
moriâ revocasti: et, Quam juvat
interdum sermones mutuos ferere!
et, Quod praeterii: et, Celeriter tu
quidem rem percepisti: et, Pridem
expectabam an eodem mecum reci-
deres: aliasque hujusmodi occasiones
loquendi captans, ne respirare qui-
dem eos finit, quibuscum loquitur.
Ac postquam singuli sunt ab eo ita
enecti, tum ad eos accedere non ve-
retur, qui plures una coierunt, eos-
que de rebus feriis agentes, in fugam
vertere.

Fort bien cela
est ainsi, car
vous m'avez
heureusement
renvissé dans le
fait. Voyez com-
bien il étoit
nécessaire d'en
conférer ensemble
et ensuite Mais
que venez-
vous dire? ah! j'oub-
lieux une chose
qui c'est
cela même "

vertere. Sed et ludos ac palaestras ingressus, ut ne tantum pueri addiscant solet efficere, verba interea cum corporum exercitatoribus seu paedotribus, et ludimagistris funditans. Si quis discedere se velle dicat, comitari ille, et domum usque deducere ac profequi. Si forte, quid sit in concione actum, rescierit, id aliis postea narrabit: tum de eo praelio, quod praetore Aristophonte, nobili illo oratore, commissum est, longam narrationem contexit; item, de ea pugna quae a Lacedaemoniis duce Lyfandro est pugnata: et si quid ipse unquam pro concione cum aliqua sua laude dixerit. Atque haec narrans, simul in vulgus invehetur: idque tanto cum audientium taedio, ut eorum alius quae ab ipso dicuntur oblivioni statim mandet, alius dormitet, alius loquentem adhuc deferat, discedatque. Denique sive ad iudicandum cum alio sedeat, iudicare; sive ad spectandum, spectare; sive ad cibum fumendum, cibum fumere, concess-

C

forem

*et dicit. Misere-
cupis inquit
abire jamdu-
dum vide o
et non sum
piger, usque
sequar te
la nouvelle de
la bataille d'
Arbelle, et de
la victoire d'
Alexandre, qui
était suivie
de la mort de
Darius, vivait
à Athènes lors
d'Aristophane
celebre orateur
était premier
magistrat.
Il raconte une
autre fois
quel applau-
dissement a
eu un orateur
qui l'a fait
dans le public
en répète une
grande partie
mêle dans ce
recit ennu-
eux des invecti-
ves contre
le peuple.*

forem impedit. Quippe, inquit, loquaci durum est tacere: linguam enim tanquam in udo habet: atque adeo prae quavis hirundine garrulus videri malit, quam tacere. Adeo se irrideri fert patienter: idque vel a puerulis suis, qui somnum petitori jubent ipsum aliquid sibi narrantem, verba facere: ut ita nobis, inquiunt, somnus obrepit.

8. DE FAMIGATIONE, SIVE RUMORUM CONFICTIO.

FAmigeratio est factorum dictorumque ad arbitrium ipsius fingentis confictio. Famigator autem is est, qui obuius amico factus, statim mutato vultu, ac renidens, interroget, Unde tu, et quid ais? et, Habesne super hoc novi quicquam? et pergens interrogare, Nihilne, inquit, novi dicitur? atqui fausta sane sunt et laeta, quae vulgo narrantur: tum autem, priusquam ille respondeat, Quid ais, inquit, nihil audivisti? Ergo ego te, sicut video, rerum novarum

rum epulis laute excipiam. Ac statim est illi aut miles aliquis, aut Aftei tibicinis puer, aut manceps Lyco, qui ex ipso praelio sit reversus, a quo se dicat audiisse: auctores siquidem ille tales eorum quae dictitat profert, quos nemo queat arguere. Refert autem accepisse se ab illis, Polysperchontem cum rege hostes praelio fuisse, et superasse; Cassandrumque vivum in hostium potestatem venisse. Quod si quis ei dicat, Tu autem haec credis? Imo, inquiet; rem enim clarissima omnium voce tota urbe ferri; rumorem crescere; omnes congruere: eadem enim de praelio ab omnibus narrari: magnum nimirum ea pugna fartum esse factum. Idque se ex eorum etiam vultu, qui rem gerunt publicam, colligere; quem viderit ipsis penitus immutatum. Ad-
dit deinde se inaudisse, quendam qui ex Macedonia advenerit, quique omnibus quae gesta sunt interfuerit, quintum jam diem ab illis domi occultari. Atque ubi haec commemoravit,

*Polyperchon
Capitaine des
roy. Arrhidée
frère d'Alexandre
le Grand. Capa-
niste d'Antipater
Arrhidée et
a Polyperchon
la tutelle des
enfants d'Alex-
andre - Capa-
niste favorisait le
gouvernement
aristocratique
et établi à Athènes
par son père
Polyperchon
protégeait la
partie démocra-
tique*

ravit, miserationes adjicit: at scin'
 quomodo? sane quam persuasibiliter.
 O infelicem, inquires, Cassandrum!
 O virum aerumnosum! En Fortuna
 quid possit: at fuit certe Cassander
 praepotens. Te vero, ait, tacitum
 hoc tecum habere oportet: ipse au-
 tem ad civium unumquemque ac-
 currit, ut ei omnia narret. Equidem
 mirari soleo quid sibi homines hoc
 genus falsis rumoribus fingendis spar-
 gendisque velint: quae res, ut tace-
 am mendacii turpitudinem, non raro
 ipsis incommoda evenit. Factum e-
 nim saepe, ut dum isti in balneis con-
 cursus facerent, vestes interea suas
 furto amitterent: alii dum in porticu
 aut pedestri aut navali praelio vin-
 cunt, quod vadimonium non stitif-
 sent, graviter multati sunt. Quibus-
 dam etiam, dum urbes verbis suis
 fortiter caperent, coena interea loci
 periit. Enimvero misera est istorum
 vita et conditio: nam quae porticus
 est, quae officina, quae fori pars, in
 qua dies non traducant integros,
 magno

*Voyez ce que
 c'est que la
 fortune! Car
 enfin Cassandre
 est prae-
 potens. Et il
 court avec
 lui de grandes
 forces.*

*Cum tunc res-
 pice vadimonium
 debet, quod
 hic facit per
 calamitatem Horat.*

magno cum audientium, quos falsis
suis narrationibus obtundunt, taedio?

9. DE IMPUDENTIA.

Impudentiam definire licet, famae
neglectum turpis quaestus gratia.
Impudens autem is est, qui solet pe-
cuniam mutuo rogaturus ad eum ac-
cedere, cujus aliquid per fraudem
detineat: deinde quum sacra diis fa-
cit, carnes victimae suae sale asperfas-
condit, ipse apud alium coenans: at-
que ibi pedisequum suum compel-
lans, sublati de mensa carnum frus-
to et pane, in omnium auribus, Tu
vir honeste, inquit, epulare hilariter.
Quando obsonatur, lanium meminif-
se jubet, si ulla unquam in re fuerit
de eo bene meritus; deinde autem
trutinae assistens, principio quidem
carnes; sed si id non possit, os saltem
aliquod in lancem injiciet: quod si
auferre queat, id optime: si non,
tum ille e mensa vel aliquod intesti-
norum frustum rapiet, et cum risu
discedet.

*coenans on sacrifi-
cort aux dieux
il sort d'usage
d'inviter ses
amis ou de
leur envoyer
une portion de
la victime
Tunc mon ami
lui dit il
faites bonne
chère. - Sullius
servum etiam
sumit et amici
parit. -*

Sur l'argent qui ^{il} discedet. Jam si peregrinis apud se
aura reçu de ^{quelques} divertentibus locum in theatro ad
étranger pour leur ^{louer des places} spectandum emerit, ipse quoque, nul-
au theatro il ^{trouve le secret} lo pro capite suo dato aere, specta-
d'avoir sa place ^{franche du spectacle, et d'y} tum veniet: quinetiam liberos suos
conduire le ^{lesdemain ses} cum paedagogo eodem secum poste-
enfants et leur ^{le pedagogus} ro die ducere non dubitabit. Quae-
de ^{est un esclave} cunque autem parvo empta feren-
charge de ^{suivre un enfant} sibi quoque
en tout lieu ^{et sur tout chez} communicari jubebit. Et ubi ad ae-
ses différents ^{maîtres voyez le} des alienas venerit, vel hordeum, vel,
voyage d'Anacharsis ^{Chap. 26} si usus ita tulerit, paleam mutuatu-
tham pedagogus ^{quo dederint, domum sibi apporta-}
quo dederint, domum sibi apporta-
re. Saepe etiam in balneis ad aë-
na accedens, postquam arytaenam
mersam replevit, sese ipse, non sine
magno balneatoris clamore, perfun-
dit: dein discedens, Lavi, inquit: et
ad balneatorem conversus, Ego ve-

^{E delin Comma pour}
^{à une vase long}
^{longem test 1. mis}
^{recte vertit. No thanks to you for that}
ro, ait, gratiam tibi nullam.

10. De SORDIDA PARSIMONIA.

Sordida parsimonia est studium
parcendi sumptibus ultra mo-
dum. Sordide parcus is est, qui a
sodalibus

sodalibus apud se convivium agitare soli-
 tis, tanquam pro menstrua domus-
 pensione, semiobolum exigat: et in
 convivio quot quisque calices edu-
 cat, numeret: qui etiam ex omnibus
 convivis Dianae minima libamenta
 offerat. Jam quaecunque ei quispi-
 am fert impensâ, etsi parvo empta,
 nimio tamen constare dicet. Si fa-
 mulus ollam aut patinam fregerit, de
 ejus demenso tantum detrahatur, quan-
 ti erat quod fractum est. Quod si
 uxor trichalcum amiserit, ille vero
 omnem supellectilem, lectos etiam,
 atque capsas loco movebit, et omnia
 stragula scrutabitur. Quicquid ven-
 dit, tanti vendit, ut emptori ea res
 cedere bono non queat. Ficum de
 suo horto neminem gustare siverit:
 neminem per fundum suum transire:
 aut ullam cadivam olivam, palmu-
 lamve, auferre: quotidie terminos in-
 spectat suos, ecquid immoti eodem
 loco iidem maneant. Porro autem
 debitum si quis die praestituta non
 solverit, poenam pro mora, atque a-
 deo

*over, nor dining
with his club
Société. Il
n'est point ques-
tion d'un repas
que donne l'as-
surance mais
de ces repas de
confrérie que
les membres d'une même curie
c'est à dire
de la troisième
partie de l'une
des dix tribus
fassaient rassem-
blement. Voyez
M. Lottin. Rollin
Sb. 7. et Sabinus
26. et 26.
et 26. et 26. et
teret ut im-
sacrificiis ita
in convivio
solebant ante
quam ipse cibum
caperent, partem
suis offerre.
Id de uno et
liquoribus dice-
batur. Sabinus
vel de Sabinus de
cibus et 26. et 26.
Les Anciens
regardoient comme
une impiété
de manger ou
de boire sans
avoir offert
des prémices
à Bacchus.
Mais il y a une raison particulière pour la
quelle on adressoit ces prémices à Diane.
Le repas des curies avoit lieu le jour même
on inscrivait les enfants dans leur curie
et on sacrifioit aussi à cette Déesse le
même jour. » Koupewtis ημερα et η τας ετοι-
μας τας ημερας τω παιδω ετοιμασμεν τας
τας Αρτεμιδι θυσιαν Ημερα*

usurarij arca differt a eo usury usurarij digna erant
rictu, rimula in usuryas vestes et pecunia
recondantur. 24. De sordida Parsimonia.
in usuryas, vide Interpp Thom. Haff. § 32.

deo usurae usuram solet exigere. Po-
pulares convivio accipiens, minutas
apponet carnes: quumque ad obso-
landum exierit, saepe vacuus domum
revertetur. Uxori solet edicere, ne
cuiquam falem, aut ellychnium, aut
cyminum, aut origanum, vel etiam
farris quicquam, vel corollam ullam,
vel libum ullum commodet: Magnam
enim, inquit, parva haec tandem in
anno summam efficiunt. In summa,
sordidorum istorum hominum locu-
los videas situ obsitos, claves ferrugi-
ne illitas: ipsos quinetiam videre li-
cet vestes gestare intra quam modi-
cas: guttulos, ex quibus ungantur,
parvulos habere: capite esse ad cu-
tem usque attonso: calceos medio
die exuere: et cum fullonibus obni-
xe agere, ut ad poliendam suam ves-
tem cretae multum adhibeant, ne
sordes facile contrahat.

Budypeta gateaux pour l'autel
faits de farine et de miel et qui servaient
aux sacrifices. Bœuf. Levein sont Budges a bœuf.
orempere bandelettes pour la victime faites
de fils de laine - et xew nascroci. II. DE
p. 12. en agnoscitur per u mœur de un folci
vob. 1. p. 13. xreps, &c. Il parle de terre a
soulon et d'un habit a faire blanchir.
M. Barthelémy observe dans son chapitre 20
que le bas peuple d'Athènes étoit vetu d'un
drap qui n'avoit reçu aucune teinture
et qu'on pouvoit reblanchir mais que
les riches y préféroient les draps de couleur.

)-

S

m.

e

it

n

4,

2

1

1

1

1

1

2

1

•

•

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

niae iudicio causa ceciderit, redeun-
tem e iudicio, accedere, et ei gratu-
lari. Quumque sibi obsonia emerit,
et tibicinas conduxerit, ut cuique ob-

vius fuerit ^{et} actus, obsonia illi osten-
dere, et ad ea invitare: idemque ad
tonstrinam aut tabernam unguentari-
am astans, narrat velle se mox ad e-
brietatem usque bibere. Vinum ven-
dens, etiam amico dilutum dabit. Ad
ludos, quando maxime spectandum
est, liberos suos ire non finit: tunc
finit, quando gratis per theatrorum
redemptores licet spectare. Cum le-
gatus peregre proficiscitur, relicto do-
mi viatico quod publice accepit, a
legationis fociis mutuo rogabit. Mo-
ris etiam habet famulum itineris co-
mitem onerare quidem sarcinis su-
pra modum, victum vero ei suppedi-
tare anguste nimis et infra modum.
Lautia si cum aliis acceperit, suam
portionem petet, ut eam statim ven-
dat. In balneis lavans, puerulo ap-
pellato, Nam hercule tu, inquit, o-
leum nimis rancidum mercatus es:
lui retrancher ^{pendant de son ordinaire} et

*et montrant a ceux
qu'il rencontre
ce qu'il vient
d'acheter, il les convie en
venant d'en
venir manger.
Emphasis est in
rui quidam pour
les amis comme
pour les autres
sans distinction
des entrepreneurs,
des spectacles
donnant quelquefois
le spectacle
gratuit. L'epi-
gramme
permettent, l'au-
trefois - Il
laisse chez soi
la somme que
le public lui
a donnée pour
faire les frais
de son voyage
et emprunte
de l'argent de
ses collègues.
La coutume
alors est de
charger son valet
de l'ordinaire
au delà de ce
qu'il en peut
porter, et de
lui retrancher*

et simul alieno se inungit. Quod si quos pueri nummos aereos, ut fit, in via repererint, partem inde sibi poscet, illud usurpans, Mercurium esse communem. Ejusdem hominis sunt haec quoque. Phidonia mensura si quid metiatur, eam adhibet, cujus sit fundum collisum et introrsus adactum: domesticis suis demensum ipse perquam studiose radens metitur . . . et si triginta minas solvere habeat, ut quatuor tamen drachmae de solido defiderentur, operam dabit: quando etiam tribuleis convivio accipit, solet pueris suis obsonia e communi postulare: dimidiatos vero raphanos, si qui forte de mensa tollantur, annotat, ne eos pueri ministrantes capiant.

*de la dy roideur
Ejusdem generis
sunt etiam haec
astuties*

*dont le fond
creux par
dessous, s'an-
sone en dedans
et s'eleve
comme en pyra-
mide [creux
hollow] -*

*La mine (comme
le talent) n'
est qu'une
monnaie fictive -*

12. DE INTEMPESTIVITATE, SIVE INSCITIA TEMPORIS.

Intempestivitas est congressio molestissima iis quibuscum congrediariis. Homo autem intempestivus is est, qui ad amicum occupatum accedens, necesse de ses propres affaires velit parler des siennes. *une maniere
de s'aborder les
gens -
il choisit le
moment que
son ami est
occupe pour lui
parler des siennes.*

velit re communicata cum illo deliberare: quique ad amicam suam fe-
bri laborantem veniat comessatum.
solet etiam eum qui jam ante fu-
erit ex sponso condemnatus, adire,
rogans ut pro se quoque intercede-
re velit: et ad dicendum testimo-
nium tunc venit, quum res est ju-
dicata: ad nuptias vocatus, in mu-
lierum genus invehitur. Eos qui e
longinquo itinere modo advenerint,
ad deambulandum secum invitat: re
jam vendita emptorem adducit qui
pluris sit empturus. Saepe etiam e
medio hominum sibi assidentium sur-
git, ut rem illis orsus a capite expo-
nat, quam omnes jam audiverint ac
pernorint: et quae nollet quidem a-
liquis, sed denegare tamen erubescit,
ad illa curanda promptus est. Ad
eos qui sacra faciunt, et epulas con-
celebrant, accedit, ut aliquam inde
partem auferat. Quod si praesente
eo famulus caedatur; sibi quoque pu-
erum aliquando fuisse narrabit, qui si-
militer virgis caesus se suspenderit. I-
dem

dem captus arbiter, duos litigantes, quorum uterque rem transigi optat, inter se committet. Denique saltaturus, socium manu prehendit, qui nondum sit vino madidus.

13. De SEDULITATE INEPTA.

Περίεργία, (quam liceat sedulitatem ineptam dicere) est dictorum factorumque simulatio cum significatione benevolentiae. Mores ejusmodi hominis ita sunt. Facile surgens e medio, in se recipit, quibus praestandis par non sit: rem quae omnium confessione justa est, pluribus verbis, in aliquo inhaerens, docere instituit, nullo modo posse argui. Puerum vini amplius miscere cogit, quam quantum omnes qui adsunt convivae, queant ebibere. Contententes pugnantisque invicem instigat. Solet etiam viam praeire, quam ignoret ipse: cuius quidem exitum mox invenire nequeat: et ad ductorem exercitus accedens, rogare, ecquando sit aciem
ad

leur recherche
importune ou
une vaine affec-
tation de marquer
aux autres de
la bienveillance
par ses paroles
et par toute
sa conduite
les Grecs ne bu-
voient jusque
vers la fin du
repas que du
vin mêlé d'
eau de vin
qui n'étoit
pas de toute
se trouvoit sans
doute gâté par
cette préparation

ἵππευτος, uxor ad dimicandum instructurus; necnon
absentia non sua quid in perendinum diem imperet.

quod foret τῆς Et ad patrem veniens, En, inquit,
ἵππευτος, ὁ δὲ mater in cubiculo jam dormit. Ac

s'il entre enfin quum vini usum aegroto medicus in-
dans la chambre terdixerit, solet hic illum, quasi peri-

d' une maladie culi faciendi causa, ad bibendum com-
a qui non ponere. Quod si uxor obierit, mo-

medecin a numento ejus et mariti, et patris, et
defendu le vin matris, nomina inscribet, itemque cu-

il dit qu'on jas ipsa sit; tum hoc elogium insuper
peut essayer adjiciet, SINGULARI OMNES
ne lui fera point ISTI PROBITATE ERANT.

de mal et Idem si jusjurandum adigatur, con-
le soutient doucement versus ad circumstantem turbam, E-

pour lui en go vero, inquit, jam ante saepius ju-
faire prendre rami.

voici, parrez *une formule d'* *épitaphes. Et per*
cela même *elle n'estoit d'usage* *que pour les* *morts et devoit*
deplaire aux *vivants aux quels elle étoit appliquée. On regardoit*
même en general comme un mauvais augure
d'être nommée dans les épitaphes. Schweygen
vide. [Emphasis] **DE STUPIDITATE.**
igitur est in un probato godr.]

[The term *Stupiditas* is] **S** Tupiditatem quoque definire pos-
Opordet compre- sis, ut sit animi tarditas, seu dicen-
hends not merely dum seu faciendum sit aliquid. Stupi-
Stupidity, but dus vero is est, qui sedens ad calculos,
absence of mind postquam rationes putavit, et sum-
to which latter mam
defect indeed *the greater* *part of this character belongs* *see Astor*
Schwegener 1]

mam subduxit, roget eum qui sibi as-
fidet, Summa quanta est? Ac quum
ei litem aliquis intenderit, ubi ad di-
em illum ventum est, quo disceptari
causa debet, ejus oblitus, in agrum pro-
ficiscitur. Saepe etiam sedens in thea-
tro ad spectandum, discedentibus aliis
somno obrutus ibi relinquitur. Idem
quum se cibis ingurgitârit, noctu fur-
gens, ut ad fellas eat, in vicini canem
incidit, a quo mordetur. Idem quod

acceperit ipse ac recondiderit, id ip-
sum quaerere solet, reperire autem
non potest. Quumque nunciatur il-
li obiisse aliquem ex familiaribus ip-
sius, ut veniat exequias, tum ille vul-
tu ad moestitiam composito, lacrymas
etiam fundens, Bene, inquit, eveni-

at. Debitas autem pecunias recipiens,
testes sibi adsciscit. Et vigente hyme,
cum famulo, quod cucumeres non e-
merit, jurgatur. Puerulos quinetiam
suos, ut lucta se exercent, cursu con-
tendant, usque ad fatigationem coge-
re solet. In agro lentem ipse coquens

fale bis in ollam injecto, ut mandi ne-
queat, oleis, succant la loi de Solon
Theophraste les morts étoient indifferemment
enterrés ou brûlés et ces deux ceremonies
se faisoient dans dans les champs Bramiques
Mais ce n' étoit pas par la porte Sacrée [C'est
omnes habent 1245 - Heu omnes firi recentiores 204]
aini nommée parce qu' elle conduisoit a
Heu qui on se rendoit a ces champs. Il faut
donc adopter la correction Erat la porte

1000. 240. 141.
501. 240. 141.
of Walter Scott
Antiquary vol
2. p. 133 2d 1824
ut unus feller
co feller in
funere nepotis
sui simile votum
facit, "Wishing
all your healths
Sir, and often
may we have
such merry
meetings." All
shrink from the
ominous pledge -
v-7

Il cherche ce
qu' on veut de
lui donner, et
qu' il a mis lui
même dans quel-
qu'endroit. En
l'absence d'un
interprète vocen
debut

Il s' attire, il
pleure et dit a
la bonne heure
Il force ses
enfants a lutter
et a courir et
leur fait contracter
des maladies
de fatigue
Bacab Theophras-
tus 909 rix
Eidor murepuz,
Ois ro l'ier q' d'ir
rou m' q' d'ir
d'irior murepuz
vise pour Misset
heid p 93]

hors de la
On temps de
On temps de
On temps de

^{de souhastent, l'on peut dire que ils les ont bien}
^{bayes et que ils ne leur sont pas donnees pour}
 De Superstitione. ^{est rix 33}
^{supprime putat se Qætor, ita servanda soit l'usage}
 aut pepulerit, aut pede presserit, non ^{has trod on his}
 est exorabilis. Et cum amico dixerit, ^{hæc -}
 collationem pecuniae ab ipso peten-
 ti, nihil se daturum, postea ipse ul-
 tro afferet, dicetque, ^{Velle} se hanc ^{has vrs est}
 quoque pecuniam perdere. In via si ^{eorum qui bea-}
 ad lapidem offenderit, maledicet illi. ^{ficiam confere-}
 Et ut aliquando subsistat alicujus ex- ^{rescit, il le}
 pectandi causa: nunquam tamen diu- ^{donne de mau-}
 tius cuiquam praestolabitur. Idem, ^{mauvaise grace}
 ut cantet in conviviis, aut vice sua ^{ajoutant qu'il}
 recitet, aut saltet, adduci non potest. ^{le compte perdu}
 Postremo diis ipsis vota facere non ^{il est capable}
 curat. ^{après de ne point prier les dieux. -}

16. DE SUPERSTITIONE.

Superstitionem fane definire possu-
 mus, meticulosum erga numen af-
 fectum. Superstitiosus vero is est, qui
 clotis manibus, et aqua lustrali asper-
 fus e templo, folium lauri ore prehen-
 sum tenens, integrum diem ita ambu-
 let. Si viam mustela eo ingrediente
 transcurrerit, non ante progredietur
 quam alius prior transierit, aut ipse
 tres lapides trans viam miserit. Ser-
 pentes si viderit in aedibus, facellum
 magnum ^{quor'} E ^{est}
 batur. In illis ^{diverit} ^{est}
 tem' ab arâ sumtum ^{est} ^{est}
 qui templum ^{est} ^{est}
 vel a sacrificiis aspergebantur ^{est} ^{est}
 aut ^{est} ^{est}
 perierit ^{est} ^{est}
^{est} ^{est}

Sauri vni insep credunt malum avertunt
 hinc homines. **De Superstitione.** ^{bauclos 2}
 lauru factor 34 ^{repentibus} ^{bauclos 2}
 statuebant et ^{ferbant} ^{bauclos 2}
 casum. Iuv. ^{et} ^{bauclos 2}
 Proverbium de ^{bauclos 2}
 rgr quod ^{bauclos 2}
 rgr quod ^{bauclos 2}
 quis neget se
 malum vel re, quam posito genu eos fuerit ve
 insidias meture. ^{bauclos 2}
 libor, dicitur ^{bauclos 2}
 daturant veter ^{bauclos 2}
 omen trite
 eludr posse se
 vel verbis vel
 facto aliquo in
 non acciperent
 sed abominantur
 Inde formula ^{bauclos 2}
 eis nequid ^{bauclos 2}
 in caput tuum
 malum redeat
 abominantur
 formula utrius
 lingua communis
 Hinc etiam
 se vel avis
 vel aliud in
 faustum animat
 occurreret
 periculi se
 defunctorum puta bapt
 se. id ut si
 nostrum, abo
 minati essent
 et lapidibus pe
 sissent lauant ^{bauclos 2}
 omnia vider
 Numerus ternarius
 Grati, unus est
 diis putabatur
 unde Fischer In
 de Bellu Et
 Interp ad multa
 loca thevanti
 Idyll. 2.] Serpentem in adibus indepe trite
 omnes erant. Tolebant autem loca in quibus quin
 monstra visa fuerant reliqua fieri, sicut
 et qua fulmine tacta essent Casaub. quem vider
 [Knew that the lightning was cast below what
 he et strikes, that head is doubly sacred now
 Byron Child's Harold ubi vix not.] - Triste admo
 dum putabatur se miris aliquo arroisissent
 unde eleganter dictum est a Catone quem
 consuluerat quidam uisus caligie a soricibus
 [Field mice] dicitur etiam esse, non esse

*illud monstrum seu vera monstrum habendum fuisse
si caligine sorices arroscent.*

De querela.

35

quinetiam ascitis, jubet se squillae aut ^{Rum Capiti nova} catuli circumlacione purgari. Quod ^{multa accipere} si quem mente captum aut comitia- ^{vunt, & coeque} lem viderit, solet inhorrescens in si- ^{hand ita prode} num sibi despuere. ^{repto. Adhuc} ^{apud Astum - Ducta sunt Schweichham} ^{vi nota in super hoc capite. Non} ^{impetit Astum aliquo vno ductu pro supposito, sed} ^{habuerunt, - Sattoloxia certe vera est et in illis usque}

17. DE QUERELA,

sive INIQUA QUERULITATE.

Querela iniqua, est ex postulatio ^{2 spirit Chagrin} nullo jure facta. ^{est une desputa} Hominis au- ^{de blamer ce} tem queruli mores istiusmodi sunt, ut ^{qui vous est} si ad eum amicus portionem aliquam ^{donné avec} e convivio miserit, dicat ei qui affe- ^{bonté - perde} rat, Hoc illud est quod ego ad coe- ^{line portion de} nam non sum vocatus. ^{la victime -} invidisti nimi- ^{C'est la coutume} rum mihi jusculum et villum tuum. ^{dans les festes} Et cum illum amica etiam et etiam ^{qui on donnoit} suaviatur, Miror, inquit, si tu ex ani- ^{après des sacri} mo ista mihi des basia. ^{fices. Je n'} Jovi succen- ^{il n'y} set, non modo si non pluatur, sed etiam ^{avois point de} si ferius. ^{de verre son} Cumque in via crumenam ^{un ni de} invenit, Ego vero, ait, thesaurum nul- ^{manger a sa} lus unquam reperi. ^{table.} Similiter quum ^{il se repent de} parvo mancipium emerit, utpote ex- ^{l'avoir acheté} orato multis precibus venditore, Mi- ^{te suis se} rum fane, inquit, si tantulo quicquam ^{il segeroit on} ^{pas trompé, demande t'il si peu d'une} ^{2 chose qui eme} ^{serait sans} ^{départ?}

emerim, quod sit alicujus pretii. Jam si quis lactum illum nuntium ipsi afferat, Filiolo, inquit, auctus es: Adjice, ait ille, Et dimidia bonorum pars tibi perit, tum quod res est dixeris. Idem postquam in judicio omnium calculis vicit, nihilominus tamen de eo conqueritur, qui orationem scripsit quam pro se habuit, ut qui multa ipsius iusta omiserit. Jam si ad sublevandam ipsius egestatem amici pecunias contulerint: et dicat deinde aliquis, Nunc esto hilaris: Quo pacto esse possum? inquiet: cum et singulis sua sit pecunia reddenda: et hoc amplius gratiae cuique tanquam pro accepto beneficio habendae?

18. DE DIFFIDENTIA.

Diffidentia est per quam omnes fraudis suspectos habemus. Diffidens autem is est, qui si ad emenda obsonia puerum miserit, alium mox mittat, qui percontetur quanti emerit. Si ferat ipse pecunias, solet eas singulis stadiis numerare. Cubans in lecto, uxorem in-
terro-

terrogat, an capsam bene clausit: an probe sit arca obsignata: an vestibuli foribus pessulus sit obditus: ac licet affirmet illa, nihilo tamen fecius, nudus ac discalceatus e lecto surgens, accensa lucerna, obire singula et inspicere pergit, ac vix ita tandem somno se dedit. Ad debitores suos foenus fortis exacturus, cum testibus accedit; ne inficias videlicet ire possint. Vestem poliendam, dealbandamque, non ei dare solet, qui fullo sit optimus; sed ei qui fidejussorem det idoneum. Quod si quis pocula ab ipso commodato roget, solet ille maxime quidem, non dare; *aut si quando det, continuo repetere*. Pueros a pedibus jubet non a tergo sequi, sed ante se ambulare: ne possit ille inter eundem fugam capeßere, hac ratione cavens. Postremo iis qui cum aliquid ab ipso sumserint, dicunt illi, Refer in rationes: Imo, ait, depone: non enim vacat mittere flagitatum.

19. DE FOEDITATE.

*une extrême malice
 et une ne-
 ligence pour sa
 personne qui
 blâme ceux qui
 s'en aperçoivent*
 FOEditas est corporis incuria et il-
 luvies hominibus molesta. Ho-
 mo foedus is est, qui lepra et vitiligi-
 ne laborans, unguisque habens prae-
 longos, inter homines versetur; ac di-
 cat gentileis sibi esse hos morbos; nam
 et patrem et avum fuisse eis obnoxios.
 Solet etiam, ulcera in tibiis et in di-
 gitis tubercula habens, nullam iis me-
 dicinam facere; sed sinere donec in-
 curabilia reddantur. Axillas ferarum
 more hirsutas, pilis magnam laterum
 partem occupantibus, habet: dentes
*des de foedité
 et autres traits
 de ce genre*
 vero nigros atque exesos, ut molestus
 sit et insuavis cum eo congressus. Ei-
 dem haec quoque conveniunt: nares
 inter comedendum mungere: et quum
 edere inceperit, colloqui, et ex ore
 quaedam emittere: inter bibendum e-
 ructare: oleo in balneis uti rancido: i-
 demque in forum, veste amictus quae
 sit

fit maculis inquinata, prodibit. Quum-
 que ad aruspicem mater exierit, lin-
 gua interea non favere, neque a malis
 verbis se abstinere moris habet: faepe
 etiam, dum vota libationesque fiunt,
 pateram sibi e manibus elabi finit, et
 simul risum tollit, quasi aliquid fecerit
 portentosum. Tibicines si audiat, u-
 nus inter omnes manibus plaudere,
 atque eorum etiam modulos inepta i-
 mitatione effingere: dein tibicinam,
 quod cito finem non fecerit, increpa-
 re: et dum ultra mensam vult exspu-
 ere, eum, qui pocula in convivio mi-
 nistrat, conspuat.

*Si il est obligé
 de accompagner
 la mère chez
 les devins, il
 n'a autre la
 bouche que pour
 dire des choses
 de mauvais
 augure - même
 s'il a une lèvre*

*Les anciens n'
 occupoient qu'
 un côté de la
 table, et les
 esclaves qui les servoient se tenoient
 de l'autre côté. Tu oirois sur
 l'esclave qui est devant lui pour lui donner*

20. DE INSUAVITATE, *a boire* sive TAEDIO.

TAEdium, si definire velis, est mo-
 lestus absque damno congressus.
 Homo taediosus est, qui vix incipien-
 tem dormire excitet, ingressus, ut cum
 eo colloquatur: et qui ad eum acce-
 dens qui inibi est, ut navim solvat, mo-
 ram ei afferat, et exspectare jubeat, do-
 nec aliquot secum spatia confecerit.

Infan-

Infantem etiam puerum nutrici suae
adimens, ipse mansum ei cibum in os
inferet, et blandule compellans, pop-
pyfinis permulcebit. Inter edendum

*qui choisit le
temps du repas
pour dire*

narrat se helleboro accepto, quae in
visceribus haerent, ejecisse dejecisse-

que la bile qui se

que: tum addit, in effusis bilem fuisse
jure apposito magis atram. A matre

*a rendre tout
plus noire que*

praesentibus amicis et familiaribus
quaerere amat, Ecqua me die, mater

la suiva qui

peperisti? Aquam ait sibi esse in cister-
na frigidam: olera in horto multa et

*est sur la table
qui devant toute*

tenera: domum suum hospitibus ita
patere, quasi esset publicum diverfori-

*une assemblée
de lui - d'un*

um: et quum peregrinos hospitio ex-
cipit, parasitum suum producit, ut vi-

*s'avise de demander
a sa mere quel*

deant illi qualis sit: atque in convivio
ad ipsum conversus, Heus, tu, parasi-

*jour elle a reconnu
de lui - d'un*

te, inquit, ut iis qui hic adsunt sis ob-

debebat voir que

lectamento.

exergdyr; parait

21. DE SORDIDA ET FRIVOLA LAUDIS CUPIDINE.

que d'être fait

Mικροφιλοτιμία, quam possis Lati-
ne dicere ineptam ac circa res

*molles oblecta-
tor ut caris*

parvas veriantem ambitionem; ea est

*adhibetur et
pascatur - in*

hono-

roû πορνεύει

deus

*saler pocula dum
bibunt Fische*

deus

*Id plerumque
dicitur et dicitur*

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

deus

rang de citoyen. Mais il me paroît que la coupe de che-
dout de celle qui avoit lieu lors de l'inscription
dans la curie. *De seruida laudis cupidine.* *Al* inscription

honorum ac gloriae cupido illiberalis.

Homo vero inepte ambitiosus is est, *Le corps de la*

qui ad coenam vocatus, convivatori *composé des citoyens*

ipfi studeat assidere: qui filium Del- *les plus riches, et*

phos abducatur, ubi comam ponat: qui *les plus puissants.*

operam det ut pedisequum habeat ge- *C'est pour faire*

nere Aethiopem: qui etiam, si minam *voir a tout le*

argenti velit solvere, labore ut reddat *monde qui il*

in aspero. Et si bovem sacrificarit, *sert dans cette*

solet anteriorem capitis ejus partem *élite, que ce*

magnis redimitam fertis pro foribus in *vanitéux se pro*

ipso introitu figere; ut intelligant qui- *viene dans la*

cunque ingredientur, esse ab ipso bo- *publique en ga-*

vem mactatum. Atque ubi pompam *dant son habit*

cum aliis equitibus duxit, reliquis om- *de cérémonie*

nibus puero traditis, qui ea domum re- *que selon le*

ferat, ipse trabeatus in forum pergit, et *en du teste*

ibi deambulat. Quumque illi parvu- *il rebrousse*

lus aliquis canis fuerit mortuus, monu- *ilegamment.*

mentum ei faciet, ascriptis etiam in co- *The first class*

lumella his verbis, *were the perre*

SURCULUS *corrupted, pro,*

MELITENSIS. Jam cum aereum *the second the*

annulum Aesculapio consecrarit, ap- *pericorrupted,*

penfis subinde novis coronis totum at- *ros, or inress*

teret; atque adeo ipse quotidie ungu- *So called because*

entis oblitur. Sane etiam, quae per *they were obliged*

to keep a war

horse in this state

pericor, and

another form ser-

vant I third

class dicorior

pericor or

Esuyres, because

*Stropharches, et par dix chefs particuliers nommés
Phylarches. 42 le corps De Illiberalitate: étoit de
autant plus considéré que il n'étoit que des
citoyens riches,* **De Illiberalitate.** *et étoit de
autant plus considéré que il n'étoit que des
citoyens riches,*

*[Ses tancos
Stropharches
et unis Equi
tum que fingitur
in tubis
horologiam]* tancos vocant, ipse diligenter curare
solet; quo possit, ubi litatum fuerit,
rem populo renuntiare: itaque candi-

*de, proceps
à cheval qu'il dit, et infit, Nos prytanei, ô Athen-
il faisoit, formoient
une partie* ienies, Matri Deum sacra rite fecimus
et litavimus; vos igitur omnia fausta

*plusieurs fêtes
publiques. Le
après Astium* expectate. His ita renuntiatis, do-
mum revertitur; deinde uxori narrat,

*quomodo omni
vade de pompe
Equitum publico
nubibus horologiam
[SUTIS] de tubis* tibi prospere supra modum res succe-
dere

*[Tota est ista pompa etiam
nubibus horologiam
[SUTIS] de tubis
et de quo quidam
vane a morbo
convalescent sibi
valent, et recepte
valitudine dant
Reulagus dedit
litus. - in il
intrigue auprès
des prytanes
pour que ce soit
lui que l'on
charge d'annoncer
au peuple le
résultat des sacrifices
alors, revêtu
d'un habit
blanc et portant
une couronne
sur la tête, il
dit avec emphase
Prytanes avons
sacrifié à la mère des dieux, le sacrifice
a été bien reçu, et il est d'un heureux
présage]* **DE ILLIBERALITATE.**

Illiberalitas est nimis quidem, prae
studio parcendi sumptibus, gloriae
contemptus. Illiberalis autem is est,

qui, si e tragico certamine victoriam
reportarit, taeniam Libero patri ligne-
am consecret, in qua nomen ipsius sit

inscriptum: qui etiam, cum necessario
Reipublicae tempore pecuniae a civi-
bus extra ordinem conferuntur, in

concione furgens, silentio utatur, aut
e medio se proripiat. Filiam suam
nuptum collocans, mactatae victimae
carnes

*sur lequel il étoit les cuirs, le cuir et les intellégances (l'usage)
ou partagerait la même la victime entre les dieux, les
prêtres et ceux qui l'avoient présentée - la portion
des dieux De Ostentatione. 43
servoit à un festin ou à des présents d'or;*

carnes omnes, iis exceptis ex quibus
fiunt sacra, vendit: et ad ministran-
dum in nuptiis, mercede conductos
adhibet, qui suo quisque cibo vescan-
tur. Triremi praefectus quam instru-
xit, gubernatoris stragulis tabulata ster-
net, suis interea uti parcens. E foro
postquam obsonatus est, rediens, car-
nes ipse gestat, atque olera etiam in
fini. Vestem quando a sordibus pur-
gandam locavit, domi tantisper se con-
tinet. Quod si quis amicorum ejus for-
tuna usus adversa, eranum a suis fami-
liaribus exigit, idque ipse sciat, defle-
ctens ex itinere, domum tendit. Uxori
ancillas emit ille quidem nullas; sed,
quae in publicum prodeuntem comi-
tentur, conducit. Mane ubi surrexit,
domum ipse mundare, lectosque pur-
gare solet: et sedens, vile quod gestat
pallium, invertere.

23. DE OSTENTATIONE.

Ostentatio dici queat, inanis bono-
rum quorundam, quae non ad-
sint, praedicatio. Ostentator autem e-

F 2

jusmodi
au lieu de se faire suivre par un esclave qui
porte un pleurant (pleurant à l'usage d'ivoire) comme
il étoit l'usage des riches, cf. Aristotele Équit 138,
et Pléych. de l'ouïdied, il épargne cette dépense
en s'appuyant sur son vieux manteau - Adom-
bamen sellam hic cogitatur uno si considit non
stragulum vel pulvinum sed pallium suum, vult vetus
coloratum et complacatum sibi sublevarit. Aristoteli

jusmodi est, qui in Digmate Piraei
stans, peregrinis narret multam se pe-
cuniam trajectitiam habere: et de to-
to foenebri quaestu longos sermones
habeat, quantus ille sit explicans, et
quae lucra inde fecerit. Inter eundem
viae comitem nactus, se sub Alexan-
dro in illa nobili expeditione meruisse
narrabit: et quam multa inde gemma-

[Admire quanta
Sibi sit Licitudo]
in Indec. minime
bene. Sequitur
enim duos -
Optime Wurm
vertit La Profe
Brugere quem
videtis]

am cuique eorum nominibus additis, et s'il parle
efficiet: adeo ut decem talentorum a des gens qu'
fumma tandem colligatur: quam om- il ne connaît
nem summam, se inopibus sublevan- point, et dont
dis impendisse affirmabit: et tamen, in- il n'est pas
quit, in hac ratione non duco instru- mieux connu
ctas a me triremes, quibus praefui; et il leur fait
alia, quibus Reipublicae causa sum- prendre des
functus, munia sumptuosa. Idem ad- jetons, compter
eos accedens, qui generosos equos ven- le nombre
dunt, velle se emere simulat: et in nun- de ceux a qui
dinis ad tentoria eorum, qui merces il a fait ces
vaenum exponunt, appropinquans, largesses, et
vestem sibi ostendi jubet duum talen- quoy qu'il
torum. Puerum, quod se sine auro se- monte a plus
quatur, graviter objurgat. Denique in- de six cents
condueto habitans, si cum aliquo ser- personnes, il
monem habeat, qui id ignoret, pater- leur donne a
nas esse has aedes dicet: quas ipse, quod tous des noms
sint ad hospites excipiendos angustio- convenables
res, vendere cogitet.

24. DE SUPERBIA.

Superbia est, aliorum *omnium*, prae-
terquam sui, contemptus. Homo
super-

superbus talis est. Si quis eum prope-
re conventum velit, a coena se illum
 conventurum dicet inter ambulan-
 dum. Si fuerit de quoquam bene me-
 ritus, *meminisse beneficii* etiam in viis
 iubebit, atque adeo coget. Prior ad
 quemquam accedere nolet. Eos qui
 emunt aliquid ab ipso, vel aliquid re-
 rum illius conduxerunt, iubere non
 veretur, ut prima luce ad se veniant.
 Dum per vias ingreditur, caput sem-
 per demittens, obviorum neminem al-
 loquitur. Si visum aliquando ei fuerit,
 amicos convivio excipere, ipse cum il-
 lis non coenat: sed eorum alicui quos
 habet in potestate, ut convivarum cu-
 ram habeat, praecipit. Cum ad ali-
 quem visat, praemittit qui dicat, Ille
 venit. Quando vel aliptae dat operam,
 vel cibum sumit, neminem ad se finit
 introire. Quinetiam, si cum aliquo ra-
 tiones purget, puero imperat, ut cal-
 culos trajiciat: et ubi summam fecerit,
 ut alteri ferat expensum. In epistolis
 nunquam sic scripserit, *Feceris mihi*
rem.

*et lui recom-
 de s' en souvenir
 et il le raproche
 la pleine rue
 a la rue de
 tout le monde*

rem gratam: Sed, Hoc fieri volo; et, Misi ad te, qui sumeret; item, Ne aliter fiat, vide; et, Quam primum.

25. DE TIMIDITATE.

ENimvero timiditas videri queat, dejectio animi meticulosa. Homo timidus ejusmodi est: navigans, dicet promontoria esse hemiolias naves. Ad minimam fluctuum agitationem, quaeret, sintne qui navigant omneis initiati: gubernatorem navem inhibentem interrogat, an medium cursum teneat navis: et, quid a Deo speret aut metuat. Se ex insomnio terri, narrat assidenti: indusium deinde exuit, et puero tradit: *nautas*, ut se ad terram admoveant, orat. Militiae vero solet idem omnes ad se *commilitones* vocare: et ubi stantes diligenter respexit, Difficile, inquit, est cognitu, sintne hostes, an non. Clamore audito,

et

*non altum
mare. Tunc
immo est
breve
mare. Tunc
vicinum. ut
quidam dicunt*

et visis qui caderent, astantibus dicit, se prae festinatione oblitum esse *spatham* fumere: et postquam in *tentorium* curriculo se recepit, puerum inde mittit iussum, ubi sint hostes, diligenter speculari. Interea *spatham* sub pulvino abscondit: deinde in ea quaerenda longum tempus terit. Tum si vulneratum aliquem in castra ab amicis deferri videat, accurrit, et habere bonum animum jubet: hunc curat, et saniem spongia effingit, necnon muscas abigit; quidvis denique potius facit, quam ut cum hostibus pugnet. Aeneatore clavicum canente, sedens ipse in tentorio, Abi, inquit, in malam rem, hunc hominem somnum capere non finis; qui adeo frequenter signum des. Amat etiam, sanguinis de alieno vulnere plenus, ad reverbos e pugna accedere, narrans, se cum suo periculo unum ex amicis servasse: ad jacentem etiam tribules et populares introducit, qui eum visant: simul horum singulis narrat, se illum suis
ipsum

ipſius manibus in tentorium portafſe.

26. DE OLIGARCHIA,
ſive MORIBUS OPTIMATIUM.

Videri poſſit Oligarchia, vehemens eſſe honorum cupiditas abſque ullo lucri ſtudio. Oligarchi, ſive optimatis, hi ſunt mores: Deliberante populo ecquis magiſtratu in curatione pompae ſit comes adjiciendus, prodit ipſe, et eo ſe honore dignum pronuntiat. Homeri verſuum tenet ſolum hunc unum, *Non multos regnare bonum eſt, rex unicus eſto.* aliorum omnium nihil ſcit. Solet quoque hoc genus ſermonibus uti: Oportet in unum coacti deliberemus, et turba hac forenſi nos liberemus, aditumque illi ad magiſtratus praecludamus. Si qui illum injuria affecerint, Non poſſumus, inquit, ego et illi hanc urbem incolere. Meridie prodit in publicum tonſurae

furae medio genere detonsus, unguibusque cum cura praecisis, jactans se *per forum*, aitque, Non est habitandum in hac urbe: et, sibi in judiciis plurimum a litigantibus negotii facessi: item, pudore sibi frontem suffundi, quotiescunque ipsi in concione aliquis affideat male habitus, et squalidus: et, universum oratorum genus qui in republica versantur odio dignum esse: ipsum Theseum omnium primum auctorem horum malorum civitati extitisse: necnon alios similes his sermones apud hospites habet, civiumque illos qui eandem sectam sequuntur.

27. DE INSOLENTIA,
sive SERA INSTITUTIONE.

Insolentia est desiderium capiendi cultus melioris vergente jam aetate. Ejusmodi homini haec conveniunt. Annos sexaginta natus poeta- rum versus memoriae mandat: hos ad pocula canere incipiens, obliviscitur.

tur. Discit a filio quomodo fiat *in acie* conversio ad dextra, quomodo item ad sinistra. Dum rus pergit, alieno equo vehens, simul *obvios* salutare meditatur, cadens vero caput deturpat. Solet etiam ad statuam ludens *se exercere*: et cum pedissequo arcu et jaculis certare: ac simul discere ab alio, et eundem docere velle, ac si esset is quoque *artis* imperitus. Idem luctans et in balneo *lavans*, nateis subinde agitat indecenter.

28. DE MALEDICENTIA.

MAledicentia est animi in deteriore rem partem inclinatio inter loquendum. Maledicus ita est moratus: Si interrogetur ille quis est? non secus atque ii qui stemma aliquod enarrant, ab auctore generis primo ordiuntur: Pater hujus, inquit, primum vocabatur Sosias: dum inter milites versatur, dici coepit Sosistratus: deinde unus è populo inter ascriptitios est factus. Mater quidem, nobilis Thresfa

sa est: nam id genus mulieres aiunt domi esse nobileis. Iste autem, ut talibus parentibus natus, nequam est verbero. Pergit deinde, et inquit, Hae sunt mulieres quae praetereuntes de via rapiunt. Aliis etiam de *absente* detrahentibus, idem facit ipse quoque, et ait, Ego etiam hunc hominem omnium odi maxime: etenim si faciem spectes, turpis est quem merito oderis: si improbitatem, nihil ei simile. Scias ita esse, cum uxori tres aeris nummulos in opsonium dare soleat: et, ut Posideone mense frigida lavet, cogere. Moris etiam habet, sedens inter plures, surgere ut aliquem accuset; plurimaeque alia de amicis et familiaribus suis male loqui: et de ipsis etiam mortuis detrahere.

F I N I S.

I DE 60

p. 2. hanc l. dele. resp. p. l. exarare non
deformationem respondere videtur. ~~neq~~
ποινος a dāse accommo-
tūtos defectos cāpa non suble-
eēre Ew to ask for a subscription.
κεκοςσ flaccus in certe. promineas e.
stamine. et subhemine. the ucony suble-
xφερ. balaa. folliculus tritici -
κερπολογ. balaa. logo the ucepos balaa
επισημειωσις. quam curque significā
honem dv. 2. acclamationes bestor.
p. 7. p. 8. dele. alteram negativam i
αυτος Domarus. ut in uolo illa. eutog
εφγ. unde Interpp. Catale. suam qui
uorat ipsam tam bene quam fūctū
matrem. xπιος a fear. κερπιος idos
cāpida. Soccus. xπελας. certū. profecto
[proprie nulla de hac cura vel dubi-
tatio est. omnia in aperte patij p. 8.
post 21. adde π. τδ πωιδος the stau-
Blouf. Prom. v. 1022. xδολαογία garuli-
tas. the xδω satis et xδωγ. p. 9. vs. 5.
dele. π. vide Buttman Ins. Mediana
Crabonius. uat sub. uetis. κεν π. 21
pam ipso in annuum venturum.
non legatur nisi in accusat. wδior
loes theatri spectabā habens in
mo certamino musica spectabā
bur. the wδγ. xφew vome. ~~ant~~
παραοξίω manus expanis ac mox
ut cursum adperven. & succucopexi
sufficio. uelut prāt thes. κενκω.
wδγ. a. miscellanea potu the κινε-
x vs 8 (26) γφέρως. Indau de τδ ipx
tid. quod foras. itam supelenda
p. 8. vs. 6. ut non neque sit addere
π. πρὸς πρὸς. a plenu de proso.

Eucos. et or. merus, meracius. Eucos
Eug. dubaud i oivos merum vinum Jla
g. 208. Hled. edew. nolo. leg xde ex.
Corycos. cos. ra. rictus. rostrum. Luvre
interdum. significat tinnis. Hled. quo
sensu hic reddidit Lat. Talerp. amplu
dun puto. Gudenus. & o sacchar, utro
crumen a. post avapoperyon operevov
inscrendum videtur. d. v. 1210 B. 1.
Txi. Xos. 205. TO^vefog. & o. aiamentum piscium
caro sale condita. Hled. Blauf Choct. 2
Valse Herod. L. 53. legendum videtur
iti B. 52. 207. 207. 207. 207. 207.
aditus. congruus. Hled. nos a making
advances. πρὸς περτεν correspondi
to the taken de duco. cf. Eur. Hippol. 1102
dicite. judicium arbitrium. vide Rie
Iudex. Tenue Viger b. 67. ovk. 2. for q
ovkor ovkw. a remarkable constructio
2005. & o uter. pellis Hled. senium
non intelligi. τετρα Ed. mensa argentea
Hed. πιβηκος. & o. summa. Hled. τιτωγ
& o Papyrus. 2. arbor major. dux gregis
3. puer pastoritius. Hled non intell.
δοκωδενος. & o. e dorandis vel dora
factus. Hled. dokow dama. Hled. dokow
dos. & o talus lusorius. Hled. λην
Θος vas olearium ampulla ungula
p. 17. ταχ. ye Ironia vide Buttman Hled
p. 581. ερσδεβος. & o qui opus facierunt
suscepit, resembles Hled. παχ. si coe
unus vel aliter conspurcavit mallea per
Ευρος. & o. fias, misilua Samia Hled
πας οιοθα. Bentley Rana S4. Monk Hled
L48. πιβανος probabiliter apte ad
persuadendam Hled. σφεται cu congre
ut acerba praeput. post γαρωνερος
alegend. αποδυλор aut. Hled. modo un
περ. ορεος corona Hled. a circumfusa

I DE 60

30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

